

Corporated identity restaurace The Royal Maharaja Liberec

Kateřina Čížková

To, co se jeví jako nedostatek, nemusí být špatné. Kateřininy mimoškolní aktivity se již delší dobu orientovaly na libereckou restauraci, jíž majitelem je rodilý Ind. Z této prosté skutečnosti se snadno odhadne ráz kuchyně i zaměření celého prostoru restaurace. Na nepříliš vábném nároží, v nepříliš esteticky a vizuálně upraveném vstupu do domu je podnik, který se rozhodla Kateřina změnit od samých základů a upravit jeho přitažlivost pro hosty této specifické kuchyně. Kateřina vytvořila ideu prostoru restaurace na základě vlastních zkušeností i v kontextu toho, jak by si přála zmíněnou restauraci prezentovat v menším městě, jako je Liberec. Od sestavení jídelního lístku po vzhled vstupního prostoru i ideu unikátní židle pro hosty.

V teoretické práci je patrné, že řada poznatků pramení z osobní zkušenosti, což považuji za přínosné a pozitivní. Nicméně, text převážně části bakalářské práce ne mne nepůsobí nijak výjimečně, mimo jednu, téměř okrajově zmíněnou možnost přeměny charakteru restaurace. Kateřina se v podnětech k úvahách o indickém stolování a kultuře zmiňuje i o slumu, jako významném atributu indického způsobu života, který je neoddělitelný od indické společnosti současnosti. Je to právě slum, jímž by se teoreticky mohla zmíněná liberecká restaurace vyznačovat. To se mi moc líbí a takové pojetí podávání pokrmů by mne bavilo. Je to jasná provokace, ale postavená na pevných základech analýzy země, se kterou bychom tak mohli jasně a intenzivněji konfrontovat. Je mi líto, že stolování stolování v hromadách odpadků není pečlivěji rozvedena a i přes jakési, avšak nepříliš dobré fotografické manipulace, dotažena k paradoxu realistické fikce. Nicméně, slumová restaurace v Liberci je výborný nápad a doporučoval bych tuto ideu rozvést do celoevropsky cílené frenčízy a pokud by se taková restaurace medializovala v tisku nebo televizním vysílání, rád bych takovou reklamu dělal. Oznámení kulínářského zájtku u stoky s exkrementy jiných hostů restaurace společně s myčí nádobí, sdílení potravy s prasaty, krysami a leprou stížených číšníků by mne bavilo. Bezpochyby by taková restaurace byla oblíbená i u České obchodní inspekce i hygieniků, ale to by patřilo k folklóru takového zařízení zcela neodmyslitelně.

Práci Kateřiny Čížkové doporučuji přijmout

Jaroslav Brabec

